

საქართველოს ჟურნალი — 6 მან., თვეში — 75 კაპ., ცალკე ნომერი — 3 კაპ., ფასი განცხადებისა: ჟურნალის სტრუქტურა პირველი გვერდი — 10 კ. მეორე — 5 კაპ.
საქართველოს ჟურნალი და დასაბუთებული განცხადებანი მიიღება: „მომავლის“ და „საზოგადოებრივი“ რედაქციის მიერ, № 27, წერეთლის ქუჩის 27-ე კმ. კანცელარიაში და წიგ. გამომცემ. ქართულთა ამხანაგობის კაპიტალის ეკლესიის პირდაპირ.

ხელმოწერილი წერილები არ დაბეჭდებიან. — დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელმძღვანელომ უნდა გამოგზავნოს. — პირისპირ მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმების გარდა, 11 საათიდან 1-ლ საათამდე.
რედაქციის განცხადება განისაზღვრება დიდ ქუჩაზე, მარტოულის სახლში, № 27.
ფოსტის ადრესი: Тифлиς, въ редакцію „Цнобисъ-Пурцли“ — „Момавს“. ტელეფონი № 372.

განცხადება.
ბაქოში ქართველთა მიერ შემდგარი ამხანაგობის „ივერია“, სახელად აქვს ნათესი და ყოველგვარ მთა-მადნეულობის საქმის წარმოება, აიღო იჯარით ნათესიანი მიწა სანაფთო აგარა „საბუნაში“ და ამ მოკლე ხანში აპირებს შეუდგეს ნათესის საწარმოებელ მუშაობას.
სთანავე, საქმის გასაძლიერებლად და მკვიდრ ნიადაგზე დასამყარებლად, ამხანაგობამ საჭიროდ სცნო — ძირითადი თანხა გააძლიეროს და ამის გამო გამოსცეს **დამატებითი კაპიტილი, თითო კაპიტილი (100) მანეთად ღირებული.**
გენი ამხანაგობისა, ვაუწყებთ რა ზემოხსენებულს, უმორჩილესად ვთხოვთ, ვისაც დამატებითი პაის შეძენა ჰქვას, მოჰმართოს ამხანაგობას შემდეგის ადრესით:
Въ гор. Баку. Князю Иосифу Любоновичу Дадіани. Въ контору торгово-промышленнаго товарищества „Иверія“, по Меркурьевской ул., въ домѣ Арафелова.
ამავე ადრესით უნდა გამოგზავნოს ფული.

გამგენი ამხანაგობისა სამთო ინჟინერი
თ. ი. ი. დავიანი.
თ. დ. გ. ჯორჯაძე.
ნ. გ. ბრძოლავი.
10—5—3)
ქართული თეატრი
სუთუაბათს, 15 მარტს
გასტროლი ქუთაისის დრამატული დასისა
ალექსი-მასნიშვილის მონაწილეობით და გამგებლობით წარმოდგენილი იქნება
კამელეტი
ტრაგედია 5 მოქ. გ. შექსპირისა, თარგმანი თვ. ივ. მახაბდისა.
ვიღების ფასი ჩვეულებრივია.
პამოტის როლს შეასრულებს გ. მესხიშვილი, ოფელიას — ნ. ჩხეიძის, (3—3)

საუკეთესო აბრეშუმის ჭიის თესლი
მოიკითხეთ ქ. ბათუმში, მ. ნიკოლაძის წიგნის მაღაზიაში. ფასი ზომიერია. (15—3)

ტფილისის კერძო სამკურნალო სახლის მიხედვით განმარტებულია.
მკურნალობის იდეები ეფუძნება: კვირა უქმების გარდა, დღით:
ი. ა. ჭიჭინაძე — კბილის სნეულებანი 8 — საათამდე.
მ. ბიჭიშვილი — გულ-სუნთქვის — ნერვების და ღრუს ელექტრობით — 9 — 10 ს.
ნ. ა. მუხომანი — გერას, ეფლისა და ცხვირის — 11 — 12 საათამდე.
ი. ბ. ახალაშვილი — კბილის სნეულებანი 10 — 2 საათამდე.
ი. ნ. შატალაძე — თვალის 11 — 12 ს.
ქ. ბ. ქადაგიძე — პაქრამა-ბაგუბის 11 — 12 ს.
დ. ა. გულაშვილი — ნერვების და შინა- — 12 — 1 საათამდე.
გ. ჯ. მარკუშაძე — სადარბაზო — 12 1/2 ს. საათამდე, საშუალოდ 3 — 4 საათამდე.
ი. დ. ბუგაშვილი — სიფილისისა, კანისა და სხვა — 1 1/2 — 2 საათამდე.
მ. ბ. ბუგაშვილი — შინაგანი და გარე — 2 საათამდე.
სადაც მათი:
ი. ნ. თუმანიშვილი — დღით სნეულებანი 5 — 6 საათამდე.
ი. ა. ბელოვოლოვი — შინაგანი (სტრამპის) სნეულებანი და ნივთ-ქიმიური გამოყვანი — 5 — 6 საათამდე.
სამკურნალო საქმის საწადი ოთხჯერ.
ფასი რჩევისა და დარბაზისა 50 კ.; ოპერაციები — მორგებით. კარტი 4 მან. დღე და ღამე. ერთი კარტი დარბაზისთვის უფასო.
ადრესი: გუგია, ნიკოლოზის ქუჩა, სახლი მისიშვილისა, № 21 (განსაცემის ძეგლის დასავლეთი). ტელეფონი № 274.
დირექტორი სამკურნალოსა
მ. ბიჭიშვილი
მ. ბიჭიშვილი

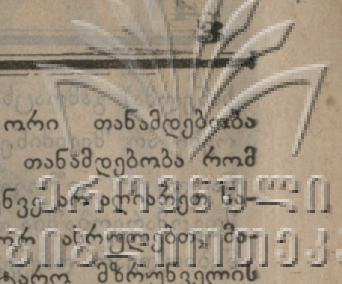
გარდაცვალების დარღვევანი
ლევან-ძე შარაშის სახლობა გული-თად მადლობას უცხადებს ყველას, ვინც პატივი სცა მის სახელს პანაშვიდებზე და ანდერძის აგების დროს დასწრებით ქ. ტფილისში, გორში და ს. არბოში; აგრეთვე იმათ, ვინც წერილებით და დეპეშებით გამოაცხადეს თავისი თანაგრძნობა. (1—1)

მთავრობის განკარგულებანი
სამსხედრო უწყებას:
თურქესტანის მე-11 მსროლელთა ბატალიონის პოდპრამორშიკი მგ ალ. ბ. ზვიგინს ებოძა პოდპორუჩიკობა.
სამაქალაქო უწყებას:
სოხუმის ოლქის, გულუთის ნაწილის უფროსს ტიტ. სოგ. ელიაგას ებოძა კოლეუ. ასესობა. კავკასიის სამხედრო ოლქის საინტენდანტო ნაწილის მოხელეს წითელ იაშვილს ებოძა კოლეუ. რეგისტრატორობა.
თერგის ოლქის უფროსის განსაკუთრებულ მინდობილებათა მოხელეს კოლეუ. სერგეტ. მიხ. მამა-ცაშვილს ებოძა ტიტულ. სავეტერინარობა.

დებულება
(„რუსეთის დეპუტატთა საგენერალური“) 12 მარტი.
კაბარბაზოვი. მოსკოვიდან, ხარკოვიდან და ნოვოროდიდან იტყობინებიან, რომ უწყობის სინოდის ობერ-პროკურორის პოდელნოსცევის განსაცდელისაგან გადარჩენის გამო გარდხილი იქმნა სამადლობელი პარაკლისი.

ჩარნიგოვი. სარწმუნოების შეგინების გამო კატორგაში გასაგზავნად გამზადებული ტუსაღი ჩერნომორცევი (იგივე პოლიველი) გაიქცა ჩერნიგოვის საპროლოდიდან. ჩერნომორცევი ეს მეორედ გაიქცა. პირველად იგი გაიქცა, ვიდრე სასამართლო განაჩენს დაადგენდა.
დუბანი. ვლადიკავკაზიდან ჩრდილოეთით 400-მა ბურმა გაიქცა სანოვანთი სავსე მატარებელი და წავიდა.
მოსკოვი. საგროგანათლების კითხვების შესახებ კრება დასრულდა. კრებამ ის აზრი გამოთქვა, რომ სასწავლებელს უმთავრეს მიზნად უნდა ჰქონდეს აღზრდის კითხვები და სასკოლო წესიერება (დისციპლინა) დამყარებული უნდა იყოს მასწავლებელთა და მოსწავლე-თა შორის სიყვარულზე და პატივისცემაზე. პირველ დაწყებით სასწავლებელში აღგი-ლი არ უნდა ჰქონდეს ფიზიკურ დასჯის და ამიტომ სასურველია, გაუქმებულ იქმნას სამრევლო სკოლებისათვის 1828 წელს გამოცემული წესდებათა 31 მუხლი, რომლითაც ფი-ზიკური დასჯა ნება დართულია. სასურველია დაარსება ქალების პროგინაზიების და სამო-ქალაქო სასწავლებლებთან პედაგოგიურ კურსების დაარსება მასწავლებლების მოსამ-ზადებლად. ექიმებს ნება უნდა მიეცეს და-ხუროს ხოლმე სასწავლებელი, როცა გა-დამდები სენი გაჩნდება სასწავლებელში. კრება წინააღმდეგია, რომ დაწყებით სას-წავლებელში ხელობა ასწავლონ შეგირ-დებს. ხელობის შესასწავლად სპეციალური სკოლები უნდა არსებობდეს. სასურველია იქმნა ცნობილი ხატვის და სხვის გაკეთი-ლების დაარსება ოთხ კლასიან სასწავლებ-ლებში. სასურველია შემოღებულ იქმნას ხელსაქმი საოჯახო ავეჯეულობის დამზა-დების შესასწავლად; სასურველია იქმნა ცნობილი მოსწავლეთა შორის სამეცნიე-რო ცოდნის გავრცელება დრო-გამოშე-ვით კურსების გამართვის საშუალებით და ბაღებისა და ბოსტნების დაარსებით. ქარხნებში მომუშავე ბავშვთათვის სასურ-ველია იქმნა ცნობილი დაარსება საქარხო ორ-კლასიის სასწავლებლებისა. სასურ-ველია გავრცელება ისეთ საზოგადოებათა, რომელნიც ავრცელებდნენ კლასს გარედ განათლებას ხალხში. კრე ამ შუამდგომლო-ბა აღძრა: ნება მიეცეს მასწავლებლებს უმა-ხლობელის მთავრობის ნება-რთვით გამარ-თონ საუბრები ხალხისთვის; ნება მიეცეთ კერძო საზოგადოებათა და საერო და საქა-ლაქო ლოთობის წინააღმდეგ სამზრუნვე-ლოებს ჰმართონ სახალხო კითხვები ნება-დართულის წიგნებისა, ნება-დართულ იქმნას ამგვარ საკითხავად წიგნები, რომლებიც სამი-ნისტროსგან მოწონებულია სახმარებლად სა-ხალხო ბიბლიოთეკებში. ნება-დართულ იქმ-ნას აგრეთვე სახალხო კითხვების დროს სა-უბრები იმ სურათების ასახსენიად, რომლე-ბსაც აჩვენებენ ხალხს.
ტიანძინი. რუსეთის სამხედრო გემი „აბო“ მოვიდა და გაჩერდა გარეთა ნავთ-სადგურში. ტაქსთან რუსეთის შემდეგი გე-მები დგანან: „კორნილოვი“, „ლიბიტრი-ლანსკი“, „გილიაიკი“ და „ბობრი“; საფრა-ნგეთისა — „Redoubtable“ და „Bengale“ და კიდევ ერთი გერმანიის გემი — „Fürst Bis-mark“.

ქურნალ-გაზეთებიდან
გ. გ. გ. ჩიუ-იარკ ჰერალდ-ს ატყობინებენ ტიანძინიდან, ვითომ რუსეთისა და ინგლისის ჯარებს დიდი შეტაკება მოჰსვლიათ რკინის გზის თაბაზაზე. ამერაქული გაზეთის კარესმდენ-ტის სიტყვით, ეს შეტაკება ამხანაგდ მომხლა-რა: ინგლისის მხედრებმა ტიანძინში მუშები გაგზავნეს რკინის გზის სადგურზე რაღაც საქმეზე, მაგრამ რუსის ჯარის კაცებმა გამოა-ძვეს ეს მუშები იმ სახით, რომ ეს რკინის გზის ნაწილი რუსების ზედამხედველობის ქვეშ არის. მუშები წავიდნენ, მაგრამ მალე უკან დაბრუნდნენ და თან ინგლისელი ჯარის კაცები მოიყვანეს. მაშინ რუსები ეგვანა გამოწო-დნენ და საბრძოლველად მოემზადნენ; ამის გა-მა ინგლისელები იძულებულ იქმნენ უკან დაბ-რუნებულიყვნენ. რუსების უფროსმა გენერალმა ვოგაკმა და ინგლისელმა გენერალმა კემპელმა თათბირი მოახდინეს ამ შემთხვევის გამო და დაადგინეს, რომ ამ საქმის გადაწყვეტა გად-დონ იმ დრომდე, სანამ შეტერბურები და ჯონდანიდან ინსტრუქციები მოუვიდოდეს. ჯონდანიში ამ ცნობას გაზვიადებულად სოფიან. ექსტრემისტურ გაზეთთა-ი იტყობინება, რომ ეს უსიამოვნება რუსეთსა და ინგლისს შუა შიგამ მოიხმავთ.
გ. გ. გ. ჩიუ-იარკის სააგენტოს სწერენ 1 მარტის რიცხვით, რომ ჩინელები შეტად წინააღმდეგნი არიან რუსეთ-ჩინეთის შეთანხმე-ბის მანჯურიის შესახებ. ჩინელებს არ მო-სწონთ ნამეტნავად ის მუხლები ამ შეთან-ხმებისა, რომლებიც უგადადენ ჩინეთს ჯარე-ბის მოწესრიგებას და ახრადისა და სამხედრო სურათის შეძენას. არ მოსწონთ ჩინელებს ის მუხლებიც, რომლის ძალით ჩინელი მოხელეები მანჯურიაში რუსეთის კანტონის ქვეშ უნდა იყვნენ. ამ უმად მოლაპარაკება გამართული ამ მუხლების შეცვლის შესახებ. ჰუიქინგინი, რომ რუსეთი თანხმა გასდება შეცვლის ეს მუხლე-ბი, თუმცა კი ჯერ-ჯერობით ამ ხელ შეკრულე-ბის პირვანდელი შინაარსი ისევ ისე უცვლელად არის.
გ. გ. გ. ჩიუ-იარკის გაზეთის შემდეგ სწერენ ჯონდანიდან: ჩიუ-იარკის ოპინიის ელჩმა თავი-სი აზრი გამოთქვა მანჯურიის საქმის შესახებ. ამ ელჩის აზრით, მანჯურიის გულისათვის ია-პონია არასოდეს იმს არ დაიქვას ისეთ მძაფრ სახელმწიფოსთან, როგორიც რუსეთია. რაც შეეხება იაპონიის პოლიტიკას კორეაში, ამის შესახებ ელჩს შემდეგი უთქვამს: „რასაკვირვე-ლია, იაპონია უნდა გაფაციცებით თვალს ადევ-ნებდეს რუსეთის უოველ მოქმედებას და ნაბიჯს ამ სახელმწიფოში, იმიტომ, რომ რუსეთი ახ-ლო შეზღუდულია ამ ქვეყნისა. იაპონიას თავის მოგაულობად მაინცა იზრუნოს, რომ კორეა რუსეთმა, ან სხვა რამელიმე სახელმწიფომ არ დაიჭაროს, რადგანაც კორეა უოველთვის საფა-რად უნდა იყოს რუსეთსა და იაპონიას შუა. იაპონიამ ცხადად და შეათვალაგა იაპონიის უფლას, რომ ის თავის დღეში არაფის მისცემს კორეას დაჭერის ნებ ს. ამ შემთხვევაში იაპონია არც იმს შეუშინდება.
რაც შეეხება მანჯურიას, უნდა პირდაპირ ვთქვათ, რომ იაპონიამ არ იცის, თუ რანაირად დაუშვას რუსებს ამ ქვეყნის დაჭერა. იაპო-ნიას და არც სხვა რამელიმე სახელმწიფოს არა ჰქვარს სრულყოფილი ამ ქვეყნის დაჭერა, რუსეთი კი ძლიერაა მოხდამებული. არაფის არ მოგვლის, რასაკვირველია, რომ რუსეთი ფორმალურად გა-

გამაქარწყლო წაზოგადოებაში. დასრულდა ფალაშვილის გუნდის სიმღერებით. ჯიჯილია ბლომად დაესწრო. მეტი მოვიდა თეატრში, მაგრამ იმედი უმართლდ. ამიტომ-და ნუგეშობდა საზოგადოება, რომ შემოსავალი ამ საღამოსი უმეტესად საყვარელი პოეტის სახელმწიფო ფონდის გასაძლიერებლად.

გრიგოლ მლიაშასათვის საპიროსაგუთნები.

გ. გ. ელიაშვილი ძრიელ დაიმედებულა, ყოვლად შეუძლებელი იყვეს იმის უთება, თუ მას ბათუმის ქალაქის ყოფილ და მის ექიმებზე მხოლოდ ანგარიშები ალაპარაკებს დაუბრუნებლად და უმართებულოდ, საზოგადოებაში იწვევს დრტვინას ზღს, დიად-ზიზის.

უთებს ითხოვს ჩემგან ექ. გ. ელიაშვილს, თუ ვინაა იცის, რომ ამითი აუარებელია და ადგილი მოსაყვანი, ბუმბულ-გაფუქვნილ ყვინილივით და კინკლაობს. მე მით უფრო უღებ სურვილს ამ საბუთების მოყვანას, რომ, როგორც ექ. გრიგოლ ამბობს, „ყოველი პატროსანი კაცი ბიქტივური კორესპონდენტი ამის ვალდებულია“. ვასრულებ ამ ვალდებულებას, არ დავსწყვეტ ექიმს, რაკი საქმე ისან კაცის ხსენებამდე მიდის.

წყობილი იქონი, რომ მე ჩემს წეროლ-აფერი არ გადამიხინჯებია და სწოლდენიშენ ექ. გ. ელიაშვილს გამო-ინცინდენტი. საბუთი ამისი აქვე მიმდგენია. ამ საბუთში სწერია, რომ ელიაშვილს ლაპარაკზე საბუთში ხმოსანთა ს, მართალია, გაისმა ხმა დრტვინისა მყოფილებისა. ამას მაშინვე მისეთი როგორც არის ძვირფასი და უპე-გან პატივცემული მოძღვარი მამა სი-ოთობაძე*), სასულიერო უწყების დე-ტი ბათუმის საბუთში, რომელსაც, ვერვლია, თქვენ ვერ დააბრალდებთ, ვერ ეკუთვნოდეს იმ „საზოგადოებას“, ლიც თქვენ აღმოგიჩინათ ბათუმში.**)

საკმარისია ამისთანა პირისგანაც აღმოჩენა. ახლა ნეტავ რატომ მა ხმა დრტვინისა და უკმაყოფილე-ექ. გრიგოლ ელიაშვილს? თქვენ ძრი-არად იცით ეს, მაგრამ ჯიუტი კაცი ღებით და არ იტყვიან და ამიტომ მევე სენებთ: — იმიტომ, რომ თქვენს ლაპა-რებში „Совѣщеніе“-ს ქვეშ ამოფარებით რეთ ძველი ანგარიშების გასწორება ჟიანტაფელიდისთან და ბ. კ. მხედის-ამას იქვე მიგიხვდნენ და იმიტომ გაი-ხმა დრტვინისა და უკმაყოფილებისა ჟიუმატებ, ზიზისა. და ეგ „დრტინ-უკმაყოფილება“ მით უფრო მძლავრი რომ თქვენ უფლებაც არა გქონდათ

აკისა: საბიუჯეტო კომისიის წინადა-იმის შესახებ, რომ ვინაიდან ამ მოკლე მომთავრებული იქნება ქალაქის ახა-ლი საავადმყოფო, რომლის შტატე-მდგენა მინდობილი აქვს ცალკე კო-ს, —ახლანდელი საავადმყოფოს შტა-დარჩეს შეუცვლელი და საბუთ ნუ-ღებს ამ საგანზე ნურავითარ სჯასაო, ამ ერთხმად მიიღო. ეს სხდომის ოქ-შეტანილი ისე, როგორც მე მომყავს მის სიტყვა სიტყვით. ამის შემდეგ რაღა გალაპარაკებდათ საავადმო-ფო და სასანიტარო ექიმზე. როცა ხმ. დააპირა საავადმყოფოზე ლაპარა-რებზე შესწყვიტა, რაკი ზემო მო-საბუთს დადგენილება გაახსენეს—

რატომ ვეღარ შეიძელით გაჩუმება

უღატაკის ხელში აქვს თვით მ. თოთბაძის შინაარსი. გრიგოლ პალმა აღმოაჩინა ბათუმში „ქუთაი-ლეარის ფილიალური განყოფილება“, გრი-ელიაშვილს „საზოგადოება“, რომელსაც ორჯელ-ბუთათ მიჩნიათ. მაღლობა მოგვისწენებია მისათვის ორთვესათვის.

და ბ. ივანოვის თავმჯდომარეობით ისარ-გებლეთ და თუმცა ყოველმხრიდან ისმოდა ხმა „დრტვინისა და უკმაყოფილებისა“, მაინც „Совѣщеніе“-ზე შესკუბდით, იმი-ტომ რომ ჯიუტი კაცი ხართ; თუმცა ამ თვისებით ბევრი ცუდი მოდის, მაგრამ არ იხვეთ უკან და ახლაც ვითომ დრო იშო-ვეთ და მოინდომეთ ძველი ანგარიშების გასწორება „Совѣщеніе“-ს ამოფარებით. ჯიუტობა კი თქვენი ამ შემთხვევებში გა-საოცარიცაა. ვინ არ იცის, რომ თქვენ თითქმის მხოლოდ ქალაქის საავადმყოფო-ზე და სასანიტარო ნაწილზე ლაპარაკობთ. ისე, ძვირად თუ ვისმეს გაუგონია თქვენი ხმა საბუთში. ამას წინადაც დიდი გაყუჩების შემდეგ მოინდომეთ გესარგებლათ შემთხვე-ვით, გული მოგეფხანათ ამ ორ საგანზე ლაპარაკით და როცა თავმჯდომარემ შეგა-ყენათ, კიდევაც შესივლეთ, რომ მე სამი წელიწადია ხმა არ ამომიღიაო. რაზედაც გიპასუხეს, „რომ ეს ნამეტანი იქნებოდა, რომ სამი წლის ნაგუბები ერთ სხდომაზე მოასმენინათ საბუთსო. ამგვარია თქვენი ჟინიანობა, რომლის საგანია ძველი ანგა-რიშების გასწორება ქალაქის საავადმყოფო-სა და სასანიტარო ექიმებზე.

რა არის ეს ძველი ანგარიშები? თქვენ იყავით ქალაქის საავადმყოფოში უმცროს ექიმად. აუტყდით უფროს ექიმს ბ ტრიანტაფელიდის, მაგრამ ცხადად არა, თქვენ მიიმხრეთ ექ. დიამანდი, რომელსაც მეტად ცუდი საქმე დაჰმართა თქვენთან კავშირმა. ყოველივე ამის შესახებ იხილეთ საბუთები „Новое Обозрѣніе“, 1895 г. №№ 4036, 4041, „Врачъ“ 1895 г. № 48 გვ. 1365, რომელშიაც დაბეჭდილია განჩი-ნება საამხანაგო სამართლისა; აქ თქვენც ბძანდებით, მგონი, მოხსენებული და არა კარგის მდრივ, დამარცხებით გაჯავრებულ-მა საბუთში მოხსენება შეიტანეთ ტრიან-ტაფელიდზე და ქალაქის საავად-მყოფოში უწყსურობის შესახებ. ამაზე და-ნიშნულმა კომისიამ მოახსენა საბუთს, რომ საავადმყოფოში ყოველისფერი თავის წეს-ზედ და რიგზედ არის, ოღონდ საჭიროა ექ. ელიაშვილი მოშორდეს მას, ვინაიდან ეს ხსენებული ექიმი თავი და მიზეზია ყოვე-ლივე იქ არსებულ მითქმა-მოხმისა და ური-გობისაო. საბუთს ამის შემდეგ ბ ტრიან-ტაფელიდის მადლობა მოახსენა და როცა თქვენ გულდაწყვეთით შეეკითხეთ „მე?“, ხმა ამოუღებლად მიიღეს თქვენი „ოტსტუ-კა“. ყოველივე ესე იხილეთ გაზ. „Черно-морск. Вѣст.“ 1896 წ. № 161.

დასცხვრით ამის შემდეგ? რასაკვირველია არა; ჯავრს ამოყრა არ უნდა თუ?... სა-ბუთი ამისი — „Врачъ“ 1896 წ., № 10, გვ. 295, სადაც შემდეგ სწერია: „Съ крайне грустнымъ чувствомъ перепечатаваемъ изъ „Южно-Русской Медицинской газеты“ (29 февраля) о поступкахъ д-ра Еліавы: „Мы получили извѣщеніе, подтверждаемое достав-ленными намъ документами, о томъ, что, начатая въ прошломъ году *недотоймля интрига* противъ д-ра Триантафелидеса въ Батумѣ настойчиво продолжаются... Послѣ того, какъ г-жа Флорина печатно опровергла клевету (возведенную на д-ра Триантафели-деса) и какъ товарищескимъ судомъ, и раз-слѣдованіемъ мѣстной Городской Управы установлено было, что г-жа Триантафелидесъ на службѣ въ больницѣ не состоитъ, лѣче-ніемъ больныхъ не занимается, а лишь безвозмездно занимается въ лабораторіи больницъ микроскопическими и бактериоло-гическими изслѣдованіями, помогая научнымъ работамъ своего мужа, послѣ того, нако-нечъ, какъ г-диномъ Діаманди установлено было, что всѣ упомянутыя *клеветы исхо-дятъ отъ мстнаго городского врача Еліавы*, принятая ординаторомъ въ ту же больницу по предложенію д-ра Трианта-деса же, г. Еліава не успокоился и *приблѣ-нулъ къ цѣлому ряду интриг*: онъ обвинилъ г. Триантадеса въ томъ, будто бы онъ въ теченіи 8 часовъ не оказывалъ ме-

дицинской помощи тяжело больной, посту-пившей въ его палату, и это обвиненіе по разслѣдованію *оказалось ложнымъ*; въ от-сутствіи Трианта-деса онъ заходилъ въ его палату и, въ присутствіи больныхъ, въ не-приличныхъ выраженіяхъ неодобрительно отзывался о распознаваніи и лѣченіи Три-антафелидеса; сообщалъ губернскому врачу *ложныя свѣдѣнія о дѣятельности послѣд-няго и его жены*; ასე გახლავთ ეს დაბეჭდილი და აქამდისინაც პასუხ უგებელი წერილი— ალბათ მართალია და მიტომ აი ასე ჩაცემა იცის თურმე ექ. გ. ელიაშვილს, თუ კი ვი-სიმე ჯავრი სჭირს. იმპარა ეს ექიმმა? არა. საბუთი, — „Врачъ“ 1897 წ. № 50, გვ. 1462. აქ სწერია: „Не смотря на отзывы печати объ его поступкахъ, д-ръ Еліава все-таки продолжалъ и продолжаетъ *упорно* свои преслѣдованія противъ меня. Въ доказатель-ство мною сказаннаго, представляю *только нѣкоторые факты, подтверждаемые доку-ментами, которые при семъ имѣю честь препроводить*“ სწერს ბ. ტრიანტაფელიდესი და ამას მოჰყვება ეს საბუთები. საბუთები ჯერეთ დაურღვეველი და პასუხუგებელი ექ. გ. ელიაშვილსაგან.

ეხლა, ამ საბუთების შემდეგ, არ უნდა გაგვიკვირდეს ექ. ელიაშვილს საქციელი სასა-ნიტარო ექიმის კ. მხედის მიმართ. ექ. ელიაშვილს სთხოვა ბ. მხედის მიმხრობა მას ტრიანტაფელიდის წინააღმდეგ ბრძოლაში-ექ. კ. მხედი, რომელმაც ყოველივე მშვენიერათ იცოდა, მონაწილე არ გაუხდა ექ. გ. ელია-შვილს მისს სამარცხვინო ბრძოლაში; ისე რო-გორც მეორე ექიმი, ბ-ნი ტიპოჩინი, რო-მელმაც ოფიციალურად წერილში განაცხადა, რომ მას არაფერი საერთო არა აქვს ექ. გ. ელიაშვილსაგან*). ამ დღიდან ბ-ნი ელიაშვილი აუტ-ყდა ექიმს მხედის და მტრად მიიჩნია იგი. თუ ეგ ტყუილია, ესთხოვ ექიმს გ. ელი-აშვილს, ხმა-მალლა სთქვას—რამ შეაწყვეტინა კარგი განწყობილება ექიმ მხედისთან, ხმა-მალლა! მიუხმრობლობისათვის შეძლებას ისიც დაერთო, რომ ექიმ ელიაშვილსაგან გან-თავისუფლებულ ადგილზე ექიმი მხედიე მი-იწვიეს, რაკი ძნელი მოსაპოვებელი უნდა ყოფილიყო ისეთის ადამიანისათვის, როგო-რიც არის ექიმი ელიაშვილი. როგორც ტრიან-ტაფელიდის, ეხლა იმასაც დაუწყო მტრო-ბა დაუწყნარებელი და, სხვათა შორის, თუმ-ცა თავის სამარცხვინოდ, შეჰქმნა სამარც-ხვინო სახეტრავის ფქვილის საქმე, ეხლა კი „Совѣщеніе“-ს წამოავლო ხელი. ეგონა, რომ ვერავინ მიუხვდებოდა, თუ მისი „СОВ-МѢЩЕНІЕ“-ს წინააღმდეგობა მხოლოდ ახალი ხრიკი იყო, დიად, ახალი ხრიკი (თორემ ექიმი ელიაშვილი წინააღმდეგი შეადგებელი, რომ სასურველი არ არის თანამდებობათა შეერთებაო, რადგანაც სინილისიერად არ შეუძლია ორის მოვალეობის აღრულებოა და უსათუოდ ან ერთს აენებს და ან მეო-რესო!) ეხლა ამისს შეადგებელს ექიმს გ. ელიაშვილს ვკითხოთ: თუ ეს ხრიკი არ არის და გულწრფელი რწმენაა ექიმის ელია-შვილის, გულწრფელად სთქვას—როგორ ასრულებს ის ორ თანამდებობა-მოვა-ლეობას კი არა, —ექვსს, დიად, ექვსს, რად-განაც იგი ერთსა და იმავე დროს არის: 1) ქალაქის ექიმი, 2) საპრობილის ექიმი, 3) როსკოპ-ქალთა (200-მდე) მეფალსურე-ექიმი, 4) უბნის სასანიტარო მზრუნველი, 5) მოვალე, როგორც ქალაქის ექიმი, სანი-ტარული მეფალსურეობა იქონიოს ქალაქ-ზედაც და 6) მოსიარულეა კერძო პრაქტი-კაზე და, სანამ დაითხოვდნენ საავადმო-ფოდან, 7) დოსტაქარიც იყო საავად-მყოფოში. აი გულწრფელი მოწინააღმდე-გე თანამდებობათა შეერთებისა! ეს „СОВ-МѢЩЕНІЕ“-ს წამოყენება დიადაც ხრიკი იყო, მგლის ცხვრის ტყავით ფარებში შეპარვა და გიკვნეს-რა, კიდევაც მოვა-ძახეს ყოველის მხრიდან; არ გაკებნისთ სასანიტარო ექიმისათვის. დიად! ვის არ უნ-და ურჩებოდეს დრო „სინილისიერად“ თავის მოვალეობათა აღსასრულებლად, სასანიტა-

*) საბუთი — „Врачъ“ 1897 წ., № 50, გვ. 1462.

რო ექიმს, რომელსაც ორი თანამდებობა აწევს, თუ თქვენ, ექვსი თანამდებობა რომ გახვევით?! მაგრამ თქვენვე არ იტყვიან, რომ სამართლოში, თუ როგორ იტყვიან, რომ გალითად, უბნის სასანიტარო მზრუნველის მოვალეობას —ერთი ოქმიც კი არ შეგიდგე-ნიათ. აქასთან ბ-ნმა მხედიემ სხვისის თხოვ-ნით მიიღო დოსტაქარის ადგილი საავად-მყოფოში და თქვენ რა საშუალებით იშო-ვეთ საპრობილის ექიმობა ექიმის საკანო-ვსისაგან? არ კმარადა თქვენთვის ის ვალდე-შულებანი, რომელნიც კისერზე გაწვათ?!

ნო თუ ეხლა ცხადი აღარ იქნება ყველა-სათვის ხასიათი თქვენის მოქმედებისა ქალა-ქის საავადმყოფოსა და სასანიტარო ექიმთა მიმართ; რომ თქვენ მხოლოდ მათ წინააღმ-დეგ, მხოლოდ მათთანმი პირადი მტრობა გალაპარაკებს, რაკი სწყინს ყველას, რად-განაც თავი მოგებრებული აქვთ ამით, იწ-ვევს „დრტვინას და უკმაყოფილებას“ და ზიზის, დაუშმატებ კიდევ. ვიგონებ მე ყვე-ლა ამას? ტყუილი მოგახვეთ თავზე? უმა-რთლოდ აღმინიშნავს თქვენი დამახასიათე-ბელი შემთხვევა?

ისევ თქვენ, თქვენ, ექიმო გრიგოლ ელი-აშვი, თქვენ ეპყრობით სასტიკად და შეუბ-რალეზლად თქვენს პიროვნებას. ეხლაც, ამას რომ წაიკითხავთ, ჯავრს მიეცემით ჩემზედ, მაგრამ თქვენვე არ მაიძულეთ ყოველივე ეს მეთქვა: პატროსანი კაცი ვალდებულია სა-ბუთები მოიყვანოსო; არ მოვიყვანო და— ხომ უპატიოსნოს სახელი მედგება? მომყავს, მაგრამ მეტრალეობით. რა ვქნა, ჩემს, არა-ბრა-ლია!

ერთი რამ კიდევ. მე მიწყრებოდით, მარა, თქვე დალოცვილო, ეს „საზოგადოების“ წინ გამოგდება რაღა საჭირო იყო. „საზოგა-დოებასთან“ ბრძოლა ძალას ითხოვს, მე მგონია გერჩიით ცალ-ცალკე დამარცხება, ერთათ ყველას ნუ გადიკიდებთ; სულ დაიბ-ნევით, ღმერთმანი.

ყოველივე ამას მოახსენებს ექიმ გრიგოლ ელიაშვილს მისი ეპისტოლეს გამოაწვევი უსა-ხელო კორესპონდენტი „ცნობის ფურც-ლისა“

ორიგინალ სიტყვა იმეზ მაჩხაანის დეპოზა
(წერილი რედაქციის მიმართ)

ბ-ნო რედაქტორო! თქვენის გაზეთის № 1383-ში ბ-ნი წვერი გვაუწყებს, ვითომც მა-ჩხაანის საზოგადოების აღმ-მიცემობა მარტო დროებით შეჩერებულიყოს და ამის მიზეზა-დაც სთვლის მარტო ბ. მახარაძეს. ჩვენ, ცოტა არ იყოს, არ ვეთანხმებით ბ-ნის წვერის აზრს და არც იმის-მიერ მოყვანილს ციფ-რებს და ამიტომ გთხოვთ უმოჩილესად ამ ჩვენს წერილსაც ადგილი დაუთმოთ თქვენს გაზეთში. ჩვენდა არა-სასიამოვნოდ უნდა ვაუწყ-ყოთ მკითხველ საზოგადოებას, რომ მაჩხაანის საზოგადოების მალაზიის, ანუ, როგორც აქ ეძახიან, დეპოს საქმე არამც თუ შეჩერებულია, არამედ მთლად დაღუპულია და მისი აღდ-გენა ისევე მოუხერხებელია, როგორადაც მეკდრის გაცოცხლება. თუ აქამდის სულ არ ჩამქრალა დეპოზე ლაპარაკი და მისი ნარ-ჩენ-ნურჩენები ისევე ერთ ალაგას აწყვია, ეს მხოლოდ საზოგადოების დაუდევრობის ბრა-ლია. რაც აღრე მოისპობოდა დეპო, იმდენად საზოგადოება მოგებაში იქნებოდა, რა-დგანაც სახლის ქირას მაინც აღარ გაიღებ-და. ამხანაგობის საქმე დაწყების მეორე წე-ლიწადსეც ცუდად წავიდა და ზარალიც მა-შინათვე შეეტყო. ამას ჰგრძნობდნენ ზოგი-ერთნი წვერნი და თვით გამგეობამ ხომ უფრო უკეთ იცოდა. აი ეს გახლდათ მიზეზი, რომ საზოგადოებამ ჯერ ისევ 1898 წელს დეპოს დაეთრების გაჩხრეკვა სიღნაღის ზაზინის ბუჰ-ლალტერს მაინდო; მაინც საზოგადოებაში გავრცელებული ეჭვი დამტკიცდა და გამო-ცხადდა ამხანაგობის ზარალი დეპოს დაარ-სების მეორე წლიდანვე. ამას ვერც თვით გამგეობის წევრები ჰპოლავდნენ და 1898 წლის მაისის კრებაზე ბ-ნმა ნადირაძემ (მაჩ-

ხანელმა) გამოაცხადა, რომ თუ ახალი წევრები არ შევიდნენ და ღრმადი თანამშრომლობა არ ვიწოდებოდა, ალბ-მიცემობა საშუალოდ არ იქნებოდა. ესევე განიხილა ბ. ნადირაძემ იმავე წლის აგვისტოში მომხდარ ამხანაგობის კრებაზე, მხოლოდ იმ დამატებით კი, რომ ესაა დეპოს ზარალის აბრალეობა, ერთის მხრით, მოუსალოებლად და შეგარეს მხრით კი—ვიტომ და ოთხი კაცი—საგან ცუდი ხმების გავრცელებას სილნად—ში და გარედ საზოგადოებაში. ეს ოთხი კაცი კი, რომლებსაც მაშინდელმა კორესპონდენტმა ოპოზიციონისტები უწოდა, ნამდვილ ზარალის მიზეზად ასახელებდნენ გამგეობის უცოდინარობას კომპერციის საქმისას, უყურადღებობას, ნოკრების უვარგისობას, ნისიის გაცემას და თვით გამგეობისაგანაც დიდი ფულის გატანას და აღარ დაბრუნებას; მარტო ნადირაძეს გაეტანა ასეთმა დღე და დღეს ხომ ერთი იმდენი სხვა ითვლება. ოპოზიციის ეთანხმებოდნენ სხვა შეგნებულნი წევრნიც, მაგრამ ზოგიერთი მოსახრებით არ უნდოდათ ნადირაძესთვის სახელის გატება და ამიტომ სკდილობდნენ ნამდვილი მიზეზი მიემალოთ და შინაურულათ საქმე მოგვარებინათ. აი ეს გახლდათ მიზეზი, რომ მაშინ ყველანი სწუხდნენ ამხანაგობის ზარალს, საქმის უვარგისობას. გაზეთებში თუ გარეშეთ კი მაინც გაიძახოდნენ—ოპოზიციის სტყუარს, საქმე კარგათ არის და ალბ-მიცემობაც სდულს და გადმოდისო; კრებებზედაც სკდილობდნენ ოპოზიციის არ ელაპარაკებინათ და არა საშუალებას არ ერიდებოდნენ მის გასაღვენათ. მაგრამ სიმართლემ თავისი გაიტანა და საზოგადოება თანდისთან იგებდა ვინ მტყუანი იყო—ვინ დამნაშავე. ბ. ნადირაძე ძალიან კარგათა ხედავდა საქმეს და რადგან არ უნდოდა მის დაწყებულ საქმეს იმისავე ხელში ამოსლოდა სული, სკდილობდა დეპოს ჩამოსკოდა. ამას ვერ გრძნობდნენ მისი თაყვანის მცემელნი და ძალიან აჩერდნენ გამგეობაში. ესევე ვერ გაიგო „ნოვოე ოპოზიციის“ კორესპონდენტმა ბ. დანდუროვმა, რომელიც მაშინდელ ერთ-ერთ ნომერში უკრინებდა გ. ტყაძეს, რომ თან ნადირაძეს ზარალს აბრალებს, თანაც სკდილობს გამგეობაში ისევე დარჩეს ერთი წლით მაინცო. ესაა მაინც, იმედია, გაიგებს ბ. დ. და სხვანიც, თუ რათა სკდილობდნენ ნადირაძე დარწმონიყო. მაგრამ, ემჩნევა ახლაც არ უნდათ ნამდვილი დეპოს ზარალის მიზეზი გაიგონ, რადგან ბ. წევრი ზარალს და საქმის შეჩერებას მარტო მახარაძეს აბრალებს, ამხანაგობის ალბ-მიცემობა მახარაძეს დროდინევე განსაცდელში იყო და მაშინათვე უნდა შეჩერებულიყო კიდევ, რომ ამხანაგობას ყური მიეგოდა, ამას ამტკიცებს მაშინდელი არჩეული კომისიაც, რომელიც შესდგებოდა თ. ერისთავისაგან, ჩოლოყაშვილისაგან, დიასამიძისაგან; ბ. ბ. ანტონ ნატროშვილისაგან, ბ. ყაზახაშვილისაგან, მგონი თვით მახარაძისაგან და მ. ლ. მათიკაშვილისაგან, რომელთაც დავალებული ჰქონდათ საქმე კარგათ გაეცნოთ, ერთის თვის განმავლობაში გამოეძებნათ წყარო თანხის გასაძირებლად და თუ თანხის ფულს ვერ იშოვიდნენ, ლიკვიდაცია მოეხდინათ. სულ ეს ყველაფერი უნდა მომხდარიყო ერთი თვის განმავლობაში, რადგან, რაც მეტი დრო მიდიოდა, მეტი ზარალი ეძლეოდა საზოგადოებას; აი ბატონებო, საქმე ესე იყო ვიდრე მახარაძე ჩაიბარებდა დეპოს; მაშინ ნადირაძე ზარალს ოთხ კაცსა და ვითომ მოუსალოებლად აბრალებდა, ოპოზიციის კი და საზოგადოებას ზარალს ნადირაძეს ღმრთადად გამგეობას. დღეს კი ბ. წევრი ყველა ამას იფიქრებს, დროა, ესაა მაინც გაიგოთ ნამდვილი მიზეზი ზარალისა, აღნიშნეთ ნამდვილი დამნაშავენი, რომ შერე აღარ ევნო მათ, თორემ ამას იქით საზოგადო საქმის დაწყება ყოველად შეუძლებელი ხდება ჩვენში. სირცხვილია, სხვაც

არა იყოს რა, საზოგადო, საამხანაგო საქმეს ვსაბოთ და ნამდვილად არ ვიცოდეთ რა იყო მიზეზი ზარალისა და ვინ იყო დამნაშავე საქმის გაფუჭებისა. აქ ჩვენ წევრის მოყვანილს ციფრებს ჯერ არ შევხვებით, მხოლოდ შევნიშნავთ, რომ მაშინ მარტო ნადირაძეს 900 მან. მეტი ითვლებოდა ნისია, 300 მან. მათიკაშვილს. და ბ. წევრი კი მარტო 1268 მან. ვიწვევს ნისიას გაცემულს მახარაძემდინ ყოფილი გამგეობისაგან. ჩვენის აზრით, დეპოს საქმე მახარაძემდინევე შესაჩერებელი იყო, მაშინ ნისიები ალბ-მიცემობდნენ თანხას, და, გავიმეორებთ კიდევაც ბ. წევრისავე სიტყვებით, უძირისთანა ალბ-მიცემობა კი შეუძლებელი იყო. ამასვე ფიქრობს დღეს მთელი ამხანაგობა გარდა რამდენიმე პირისა, და აი იმითვე ვსთხოვთ ბ. წევრს. რომელსაც შეძლება ჰქონია საქმის გაცნობისა, და იმ პირთაც, ვისაც უკანასკნელ კრებისაგან ჩაბარებული აქვთ დავთრების ჩხრეკა, უფრო მუყაითად გაშინჯონ დავთრები, გაიკონ საქმე და მაშინ კრებისთვის ყველა ჩვენგან აღნიშნულ საბუთებზედ საბუთიანი პასუხი გაგვცენ და თუ კრება აღარ შესდგება რაიმე მიზეზისა გამოც, მაშინ გაზეთის საშუალებით გვაუწყონ, ალგვინიშნონ ისიც, თუ მართლა რამდენი ევალება ბ. ნადირაძეს (მაჩხანელს), რომელიც ვალს არა კისრულობს; როდის და რამდენი ისეხსა დეპომ მღ. ტუკუშაშვილისაგან, რომელსაც 3000 მანეთის ვექსილი უქირავს და, როგორც ვიცით, ეს ფული ტუკუშაშვილს არ უვალდება ამხანაგობისაგან, რასაც თითონაც არ მალავს. ვინ არის ამში დამნაშავე? ჩაბარა თუ არა ნადირაძემ ვალები ქალაქელ მოვაჭრეებს, რაც აღუთქვა ამხანაგობას; ნაკისრი ჰქონდა თუ არა ნადირაძეს მისგან მიცემული ნისიების შეგროვება, ან ზღვა ამ ზარალისა? რა ფულია ეს 300 მან. ბ. ნადირაძე რომ მათ—ისავე ლებს, ნისია თუ არის, რატომ ნისიებად არ იხსენიებს ბ. წევრი ისე ავალა, არა აქ თუ რაიმე იმისგან ხელწერილი? მართებს თუ არა დეპოსი 100 მან., რომელსაც ნადირაძე ნადავთ გვითვლიდა და თუ მართებს, რა საბუთით, ან აქამდინ შემოიტანა, ბ. წევრი რატომ? აი ყველა ამაზედ თუ მოგვიგეს, ძალიან დავგავალდებენ.

ბ. წევრი
ბ. წევრი
ბ. წევრი

ბ. წევრი
ბ. წევრი
ბ. წევრი

ბ. წევრი
ბ. წევრი
ბ. წევრი

ბ. წევრი
ბ. წევრი
ბ. წევრი

შეუძლებელი საქმეა. ამაზედ ამოს კომენსკის სიტყვით გიპასუხებთ: „არის განა იმისთანა ქუჩუნი სარკე, რომელმაც ცოტად მაინც არ გაჩვენოს თქვენი სახის გამოგეტყველება? ან იმისთანა ფიცარი, რომელზედაც რამდენიმე ასო არ დაიწერებოდეს? მოგიტანა ვინმე ქუჩუნი, მტვრისა სარკე, გაწმინდეთ იგი; ან გაუთლელი ფიცარი მოგცათ ვინმე, გააშალაშინეთ იგი“. აქ სარკედ თვით ბავშვი წარმოვიდგინოდ და გაუთლელ ფიცარად მისი გული. გაწმინდეთ და გასუფთავდეთ თქვენვე დაუდევრობით დალაქიანებული ბავშვი, აღბეჭდეთ მსხვილი ასოებით მის გულის ფიცარზედ „სათნოება, კიდევ სათნოება და კიდევ სათნოება, ურამლოსოდაც კაცი მკვდარია და კაცობრიობა მოკლებულია უმთავრესს მეზანაშის. არიან იმისთანა მშობლებიც, რომლებსაც ვერაფერი გაუწყიათ მეტის მეტი თანება და ცუდ ქაღალდზედ იგინი ხშირად უყურადღებოდ ჩივნიან ხოლმე მშობლების ხელში და სკოლას ხომ ესენი ქირივით ეჯავრება. ამათგან კი შემდეგში გამოსულა ისეთი შესანიშნავი კაცები, რომლებითაც კაცობრიობა აღტაცებაში ყოფილა. ამისთანა მაგალითები ბევრია, თუ კი გაიხსენებთ და წაიკითხავთ წარჩინებული კაცების ბიოგრაფიას. ვის ეგონა, რომ ეს ცელქი, ჯიუტი, თავ-ნება, მოჩხუბარი ტატო, როგორც ეძახდნენ პატარაობისას ნიკოლოზ ბარათაშვილს, დადგებოდა კაცად და მისი დიდებული პოეზია გახდებოდა წინამორბედ ვარსკლავად და ჩვენი ერის განვითარების ისტორიაში ადგილს დაიკავებდა. აიღეთ ბაირონი, ლერმონტოვი, მოუსვენარი გენე, პუშკინი და სხვანი დიდებულნი. მაგრამ ყველაზე უფრო თვალსაჩინო მაგალითს ძველი ისტორია იძლევა ათინის შესანიშნავ სარდლის ფემისტოკლის შესახებ. ეს შესანიშნავი კაცი პატარაობისას ისეთი ჯიუტი და თავხედი რამ ყოფილა, რომ მასწავლებლებმა არ იცოდნენ თუ რა ექნათ. ერთს მასწავლებელს ეთქვა კიდევ ამის შესახებ: „შენ საშუალო კაცად არ დადგები, შენ ან დიდებული სიკეთე იქნები სახელმწიფოსი, ან უდიდესი სი ოროტეა“. შემდეგში კი, როდესაც გაიოცდნენ მისი კაცად დადგომას, ფემისტოკლი ასე უპასუხებდა მათ: „თუ გარეულ კაცებისაგან შეიძლება წრთენ-აღზრდის შემწეობით კარგი ცხენები გამოვიდეს, რა ვასაკვირველია, რომ კაცი კაცად დადგეს და მაგალითად ალექსანდრე მაკედონელის ბუცეფალზე მიუთითებდა ხოლმე“. აქედან ის დასკვნა უნდა გამოვიყვანოთ, პლუტარხის ბრძანებისა არ იყოს, რომ თუ როგორი ბავშვები იბადებიან ფიზიკურად, ეს ჩვენზედ დამოკიდებული არ არის, მაგრამ მათი გაწრთენა და აღზრდა საკეთილ-დღეოდ, ეს კი პირდაპირი ჩვენი მოვალეობა არის. დიად, ჩვენი მოვალეობა არის და ამას ამ შესანიშნავი მაგალითიდანაც დაინახავთ. შესანიშნავი მეტონიერის სპენსერის ერთი მეგობართაგანი დაბინავდა სიძის სახლში და მისი ორი პაწაწინა ქალ-ვაჟის აღზრდა ითავა. ესენი სახლში მოწაფებოდა ჰერმანდინე თავიანთ თავს, გარედ კი ნამდვილი ამხანაგები იყვნენ. ყოველ-დღე ბიძისთან ერთად სასიეროდ ან ბოტანიკურ ექსკურსიასე ესენი ბეჯითად უძებნიდნენ მცენარეებს, ბიძისთან ერთად სინჯავდნენ ყველა ამას და ადარებდნენ ერთმანეთს. ასე თუ ისე ბავშვებისთვის ძალიან სასიამოვნო იყო ბიძისთან ყოფნა. ერთი სიტყვით, ზნეობრივის მხრივ მისი დამოკიდებულება ბავშვებთან უფრო საკეთილო იყო დედ-მამის დამოკიდებულებასთან შედარებით. ერთს საღამოს მას მოუწინა რაღაც ნივთის გამოტანა სხვა ოთახიდან, რომელიც სახლზე ცოტა მოშორებით იყო და ამ საქმისათვის დასაქმა ვაჟი. ყმაწვილი ძა

*) ალექსანდრე მაკედონელის მამას, ფილიპეს, უნდა მოეშორებინა ეს ცხენი, რადგანაც ზურგზე არავის ისომდა და ახლო არავის იკარებდა. ალექსანდრემ ისეთ ნაირად გაწრთენა ეს ცხენი, რომ ისტორიაც კი გაკვირვებულია ამ შესანიშნავი პირუტყვით.

ლიან გართულები იყო ამ ამბად, რადგან თამაშით და, ჩვეულებრივ წინააღმდეგობა წასვლა და მოტანა იმ ნივთისა, ამისთვის ძალიან უკმაყოფილო იყო. წავიდა თვითონ, ფილიპეს ნივთი ხის გამოგეტყველებით გარდაიხილა, რომ იგი ძალიან უკმაყოფილო იყო საქციელთ. ცოტა ხნის შემდეგ ყმაწვილ ჩვეულებრივ სთხოვა ბიძის მასთან თაბა; ბიძამ უარი უთხრა და ამ უარისაგან ბიძამ ბავშვს შედეგი თავისისა. მეორე დღეს ბიძის მოგება თავის ხის კარებთან ხმაურობა ბავშვისა, კარები და მის წინ წადგა ყმაწვილი წყლით. კიდევ მიხედ-მოიხედა, რომ ყო, ხომ არაფერი აკლიოდა და წამოაბა, ძისთვის წაღები არ მოუტანიათ მ-ჰკურცლა მოსატანად. ამგვარის ბიძიამ მიადგოა იქამდის, რომ ბავშვს ნობინა. დანაშაული და ბავშვიც ცდიდა, რომ არაფრით დაერღვია ეს ქმედება, რომ არაფრით დაერღვია ეს ქმედება გინწყობილება ბიძისათან.

ესაა ის კაცი, — განაგრძობს სპენსერი თვითონ მამა; იგი მისდევს იმავე სი აღზრდისას და ძალიანაც ყმაყოფილო ნამდვილი მეგობარია თავისის ბავშვსაღამოზე ესენი მოულოდნელად მოამას, რადგანაც იციან, რომ იმანთ მათ შორის იქნება. კვირა-უკმეები ხომ თავის აღდგომა, რადგანაც მამა მთელ სახლში იმყოფება ხოლმე.

აი ეს მინდოდა მეთქვა, მოწყალონ მწიფვე, თქვენთვის და თუ ამ ნათქვამი შეგლების სადღეგრძელოდ რაიმე გეგლობა მოგიტანეთ, ჩემს თავს მბედნიერად ჩავთვლი.

სასაქმართლო

1897 წლის 27 ნოემბერს ექიმს ლოოზ პარისკის დაპყრველია საანგ წიგნი, რომლითაც გამოაქონდათ სხვა საწოვადე ამიერ-კავკასიის რკინის მოხელეთა საზოგადოების მალაზიდან რისკის წერილი გაუგზავნა აღნიშნულ საზოგადოების მალაზიაში, რომ მეორე გამოგზავნათ. როდესაც გაგზავნილი მიხსულა მალაზიაში, აღმოჩენილია გული წიგნი: იგი წარუდგენია 22 ლირებულ საწოვადის გამოსატანად ნის მაზრის, სოფელ წიფის მკობრე ორგი იოსების ძეს ლომსაძეს; ლომსაძე დაუტყობით და პასუხის-გებაში მიუპოლიციაში ლომსაძეს განუხადებია: გი: მე გზაში მივდიოდი, წამომეწია სის მოსამსახურე გაბრიელ და დავაგზავნე მის მაგიერ მე გამოგზავნა მისი საწოვადე; მე სრულებით არ მომავლია, თუ დარდაგანი მაქმოსული იყო პარისკიდან. დარდაგანი ლიციის გამოსტეხია წიგნის მოპარვა მომძიებელთან ბრალდებულს ლომსაძის წინააღმდეგ ჩვენება პოლიციის ნუმეორებია, ხოლო დარდაგანს შეუძლება უთქვამს, რომ მან ამ საქმისა არაა. ლომსაძის შესახებ ეს საქმე განგუშინ ტფილისის ოლქის სასამართლომანავედ იცნო იგი და გარდაუერთის თვის ვადით ციხეში დაპატიმრებულია.

გამომცემი

ა. ჯ. ჯ. ჯ.

ბანსა-დებანი
ბ. წევრი
ქალაქის გამგეობა

ამით აცხადეს, რომ მის წიგნით 13 მარტს, 1901 წ. 1 დანიშნულია საჯარო

პაჭრობა
რომლითაც გაიცემა იჯარით ბეტონის სადენის გაკეთება პანარევიის ქუჩაზე ჯაღოვის სახლამდე, გონიარნი ქუჩის ლიციის მე-VIII ნაწილს სიგრძით 1 ლირებულ 2665 მანეთად.

ვისაც ჰქვარს გაქრობაში პონაწილი, შეუძლიან განიხილოს და მათი პირობები გამგეობის შესამეფილებაში ყოველ-დღე, კვირა უკმეადა, დღის 9 საათიდან ნაშუადღათამდე.